

ประโยค ป.ธ.๘

แต่ง ฉันท์ภาษามคร

สอบ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๔

จงเก็บข้อความตามที่จะเก็บได้ ในข้อความข้างท้ายนี้ แล้วประพันธ์ให้เป็น
ภาษามครโดยฉันท์ลักษณะ ๓ อย่าง ตามถนัด แต่งฉันท์อะไร แจ่มชื่อไว้ด้วย ฯ

การที่จะแสดงตนเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนา ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้พระ
ธรรมทั้งหมดแล้วจึงแสดง ถึงแม้ศาสนาอื่นๆ ก็เหมือนกัน ไม่ผิดอะไรกัน ถ้าแม้จะ
ขีดเส้นลงไปว่า ต้องจำเพาะแต่ผู้ที่รอบรู้ในธรรมแห่งศาสนาโดยสมบูรณ์ทุก ๆ ข้อแล้ว
จึงจะนับว่า เป็นผู้ถือศาสนานั้นได้ ฉะนั้นแล้ว คนในโลกก็เห็นจะไม่ได้ถือศาสนาอะไร
สักก็คนเป็นแน่ ลองนึกดูบางทีหรือว่า ถ้าคนเราจะต้องเรียนรู้จบวิชาพุทธศาสตร์เสีย
ก่อน จึงจะเรียกได้ว่า ทหาร ได้ ฉะนั้นแล้ว จะได้มีคนเรียกได้ว่า ทหารได้สักก็คน ? ข้อ
นี้อุปมาฉันใด ในส่วนศาสนาที่อุปมาฉันนั้น ข้อสำคัญในส่วนศาสนาก็มีอยู่เพียงว่า
ต้องแสดงตนให้ปรากฏว่า มีความเลื่อมใสและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ
ศาสนานั้นแหละเป็นที่ตั้ง เมื่อใครได้แสดงตนเช่นนี้แล้ว ถึงจะรู้ธรรมมากน้อยเท่าใด
ก็คงเป็นอันว่า นับถือศาสนาแล้ว

แต่พระพุทธเจ้าของเราที่ย่อมทรงรู้ลึกอยู่ว่า เป็นธรรมดาคนเราต้องการเครื่อง
ยึดถือเป็นที่พึ่ง จึงทรงสอนว่า ถ้าเมื่อใดต้องการที่พึ่ง ก็ให้ระลึกถึงพระรัตนตรัย คือ
พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เหมือนนักรบที่จะออกไปรบ ระลึกถึงและพึ่งดูธงชัย
เฉลิมพล ฉะนั้น แท้จริง ธงชัยเฉลิมพลนั้น คือ ใคร ? ก็คือ ผ้าผืนหนึ่งซึ่งผูกปลาย
ไม้เท่านั้น ผ้านั้นจะมีอำนาจคุ้มเกรงทหารให้พ้นภัย ไม่ให้เจ็บ ไม่ให้ตายอย่างไรได้ แต่
เราผู้เป็นนักรบย่อมเข้าใจกันอยู่ว่า ธงชัยนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งกำลังของเรา เป็น
เครื่องหมายแห่งความตั้งใจของเรา ที่จะต่อสู้ชิงชัยแก่ข้าศึก เพื่อรักษาเกียรติยศและ

ความเป็นไทยแห่งชาติของเรา เป็นเครื่องเตือนใจมิให้เราเผลอตัว ลืมหน้าที่ของเราผู้
เป็นนักรบ ดังนี้ ธงชัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอันจำเป็นต้องมีในกองทัพ ใครเรียกธงชัยของ
เราว่า ผ้าชีรี้วผูกปลายไม้ เราเข้าใจว่า เป็นคนที่โง่ ไม่รู้จักหัวใจนักรบ ไม่รู้จักความ
รักชาติบ้านเมืองอันแท้จริง

ธงชัยเป็นเครื่องหมายแห่งหัวใจนักรบ จึงเป็นเครื่องเคารพรักใคร่ของนักรบ ดังนี้
ฉันทไธ พระรัตนตรัยก็เป็นเครื่องหมายแห่งพระพุทธศาสนา เป็นเครื่องหมายแห่ง
ความเคารพรักใคร่ของพุทธศาสนิกชน ฉันทนั้น ๆ

— — — — —
ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

เจดย ประโยค ป.ธ.๘

แต่ง ฉันทภาษามคธ

พ.ศ. ๒๕๔๔

ปฐยัตถ

ยิ เหตุล เกวลั ธมมึ
สมพุทฺธมามโก โหติ
สเจ เอวั ภเวยฺยเหตุล
สาสนํ ปริชานาติ
อถ สาสนิกา โลเก
ยถา हि ยุตฺตสฺส
สงฺขิ คจฺเจยฺย โยโรติ
ภเวยฺยมฺปกา โยธา
โย สาสนํ ปชานาติ
อตุตฺตานุมน สทฺธญจ
กโรติ ธมฺมจาริณจ
เอโส สาสนิกो นาม

ปริชานํ ว ปุคฺคโล
น ตํ ปมาณกํ ภเว
โย สพุทฺธ สุตฺตเทสิคํ
เอโส สาสนิกो อิติ
ชมา กติปยา สियํ
ปารคฺคูเยว ปุคฺคโล
เอวญฺเจ นิยมो ภเว
เอวั สมฺปทเมวิทํ
อปรกํ วา พหุํปิ วา
ปสนฺนญฺเจตฺต สาสนเ
วิปฺสนฺนเนน เจตฺตา
อิทเมตฺต ปมาณกํ ฯ

อุเปนทรวีเชียร

ชมา हि นาคํ ปฏฺฐิตพุทฺธกามา
ตโต อิมตฺถํ ภควา อโวจ
ยถา हि สงฺกามคฺตา ว โยธา
ธชฺชคฺคมูลโลกยเร สรณฺตา
ตถเว นาคํ วรมิจฺจมานา
อนุสฺสเรยฺยํ รตนตฺตยฺนติ
อัย ธชฺชโค हि ปฏฺฐากมตฺโต
น สาธุภาโว สกเล ว โยธ
ภยาทิมุตเต มรณา จ มุตเต
กโรติ ปาเปติ จ โสตฺถิภาวํ ฯ

วังสัทธะ

อัย หิ โยธาน มโนโร ปิโย
 วรํ นิमितตถุจ พลสุส สพุทโส
 สทาปฺปมาทสุส จ โหติ ปจฺจโย
 ตโต หิ เสนาธิธ อิจฺฉิตพุทโก
 ยถา ธชคโค ชยสิทฺธิโชตโก
 พุทฺธิ โยธะหิ สุมานิโต สทา
 ตถาว เสฏฺฐํ รตนตตยํ อิทํ
 สุปฺปชิตํ สาสนิกะหิ สพุทฺธาติ ฯ

พระเทพเวที ธรรมเสฏฺฐโธ วัดชนะสงคราม
 สนามหลวงแผนกบาลี

แต่ง
 ตรวจแก้.